
Skład Towarzystwa Naukowego Warszawskiego : Członkowie zmarli w 1989

Rocznik Towarzystwa Naukowego Warszawskiego 52, 107-108

1989

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

- Horubała Adolf (ur. 6 I 1925), prof. chemii i technologii żywności SGGW, wybr. 1984.
- Jakubczyk Tadeusz (ur. 2 XI 1926), prof. chemii i technologii żywności SGGW, wybr. 1984.
- Moskal Stanisław Andrzej (ur. 10 XI 1921), prof. chemii rolniczej SGGW, wybr. 1983.
- Nalborczyk Emil (ur. 18 IX 1932), prof. fizjologii roślin uprawnych SGGW, wybr. 1983.
- Nowacki Tadeusz (ur. 14 X 1918), prof. techniki i mechanizacji rolniczej SGGW, wybr. 1982.
- Radomska Maria Joanna (ur. 9 XII 1925), prof. genetyki hodowlanej zwierząt SGGW, wybr. 1984.
- Siuta Jan (ur. 20 VI 1928), prof. inżynierii ekologicznej w Inst. Ochrony Środowiska w Warszawie, czł. koresp. 1984, czł. zw. 1986.
- Starck Jan Roman (ur. VIII 1926), prof. chemii rolnej i nawożenia SGGW, wybr. 1983.

B. Członkowie korespondenci

- Brogowski Zygmunt (ur. 11 I 1926), prof. mineralogii i chemii gleb SGGW, wybr. 1986.
- Kita Jerzy (ur. 19 IV 1931), prof. chorób zakaźnych zwierząt SGGW, wybr. 1984.
- Lewicki Piotr (ur. 15 XII 1937), prof. inżynierii maszynoznawstwa przemysłu spożywczego SGGW, wybr. 1986.
- Rutkowska Barbara (ur. 10 VII 1924), prof. łąkarstwa SGGW, wybr. 1984.
- Szujcki Andrzej (ur. 11 VIII 1929), prof. entomologii i ekologii lasu SGGW, wybr. 1984.
- Witczak Franciszek (ur. 1 XI 1921), prof. żywienia zwierząt i gospodarki paszowej SGGW, wybr. 1986.
- Wolski Wojciech (ur. 27 VIII 1930), prof. budownictwa wodnego i geotechniki SGGW, wybr. 1984.

8. CZŁONKOWIE ZMARLI W 1989

Wydział II

- Jerzy Stembrowicz, czł. zw., dnia 8 lutego 1989 r.
- Stefan Nowak, czł. zw., dnia 6 września 1989 r.

Wydział III

- Jerzy Maria Pniewski, czł. zw., dnia 16 czerwca 1989 r.
- Grzegorz Białkowski, czł. zw., dnia 29 czerwca 1989 r.

Zygmunt Rybicki, czł. zw., dnia 26 stycznia 1989 r.

9. WSPOMNIENIA POŚMIERTNE

JERZY STEMBROWICZ

(1919—1986)

Jerzy Stembrowicz urodził się 26 października 1919 r. w Warszawie w rodzinie inteligentnej. W Warszawie też ukończył w 1937 r. szkołę średnią (im. A. Mickiewicza), a w roku 1947 studia prawnicze, uzyskując tytuł magistra prawa. W okresie wojny należał do AK. Brał udział w powstaniu warszawskim, po którym znalazł się w obozach jenieckich. Do kraju wrócił w 1946 r., będąc uprzednio członkiem Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie. Po ukończeniu studiów pracował początkowo jako aplikant sądowy, delegowany do Ministerstwa Sprawiedliwości, potem od 1948 r. do 1951 r. w Prokuraturii Generalnej jako kolejno aplikant i referendarz. W latach 1951—1952 wykonywał pracę redaktora: najpierw w redakcji „Nowego Prawa”, potem w Wydawnictwie Prawniczym. Od 1951 do 1961 r. był pracownikiem Generalnej Prokuratury, w tym naczelnikiem wydziału w Departamencie Nadzoru Ogólnego.

Jednocześnie z pracą zawodową zajmował się działalnością naukową i dydaktyczną. Od 1947 r. pracował jako starszy asystent w Akademii Nauk Politycznych, pozostając od tego czasu związany z Zakładem Prawa Państwowego Wydziału Prawa Uniwersytetu Warszawskiego. W roku 1950 uzyskał na tym Wydziale stopień doktora prawa z zakresu prawa państwowego na podstawie rozprawy *Izba II we Francji*.

W 1961 r. przeszedł na Wydział Prawa UW, gdzie został zatrudniony na stanowisku adiunkta. W roku 1963 habilitował się na podstawie rozprawy *Parlament V Republiki Francuskiej*, dzięki czemu w 1964 r. uzyskał stanowisko docenta. W 1971 r. został mianowany profesorem nadzwyczajnym, a w 1987 r. profesorem zwyczajnym nauk prawnych. Piastował wiele stanowisk w Uniwersytecie Warszawskim, m.in. kierownika Zakładu Prawa Państwowego, prodziekana Wydziału Prawa i Administracji (1971—1973) oraz Dziekana Wydziału Prawno-Ekonomicznego Filii w Białymstoku (1981—1983).

W roku 1984 został członkiem zwyczajnym Towarzystwa Naukowego Warszawskiego. Należał też do Towarzystwa Przyjaciół Francuskiej Kultury Prawniczej im. Henri Capitanta.

Znany był jako działacz społeczny. W okresie studenckim należał do Związku Niezależnej Młodzieży Socjalistycznej, a następnie Związku Akademickiej Młodzieży Polskiej. Działal w Związku Nauczycielstwa Polskiego, piastując m.in. stanowisko wiceprzewodniczącego Rady Zakładowej UW, starał się, nie tylko poprzez wypowiedzi naukowe, wpływać na tok spraw publicznych w czasie